

Abp Wiktor Skworc

***Apel Arcybiskupa Metropolity do Księża
Archidiecezji Katowickiej
o odnowę wspólnej modlitwy brewiarzowej
oraz ofiarowanie jej w intencji II Synodu***

*„Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie”
(Dz 1,14)*

W *Dziejach Apostolskich* utrwalony został obraz pierwotnego Kościoła. Siła tegoż Kościoła wypływała z jego głębokiego zjednoczenia ze swoim Założycielem – które wyrażało się głównie poprzez celebrację Eucharystii – oraz z praktyki wspólnotowej modlitwy Apostołów i uczniów. Chrześcijanie zawsze dostrzegali w tej pierwszej wspólnocie eklezjalnej idealną, niezmiennie aktualną, ikonę Kościoła. Przypominając te zasadnicze rysy pierwszych gmin chrześcijańskich, stajemy i dziś – jako biskupi, prezbiterzy i diakoni – przed wyzwaniem, by modlić się gorliwie, wytrwale, wspólnie i jednomyślnie.

Kiedy na październik 1962 roku planowano rozpoczęcie Soboru Watykańskiego II, bogosławiony Jan XXIII – już 6 stycznia tegoż roku – wydał adhortację, w której wzywał Prezbiterium całego Kościoła do odnowienia modlitwy brewiarzowej w intencji zbliżającego się Soboru. Pisał w niej:

„Wszyscy zapewne wiedzą, że prócz codziennej Ofiary Mszy Świętej, która przewyższa wszystkie liturgiczne modlitwy, nic bardziej cennego nie może być dla duchownych nad Brewiarz, czyli «Officium Divinum». Dlatego uważamy za rzecz właściwą wszystkim, którzy obowiązani są do odmawiania Brewiarza, bardzo polecić tę szczególną modlitwę, aby w ten sposób właściwie przygotowali się do Soboru. Zalecamy więc duchownym dolożyć jak największych starań w odmawianiu codziennych modlitw brewiarzowych, niezależnie od tego, czy odmawiają je we wspaniałych świątyniach, czy w małych kaplicach, zarówno publicznie w stallach (ten to sposób odmawiania Brewiarza jest najlepszy), jak i prywatnie, zawsze jednak jako ofiarę chwały i w imieniu Powszechnego Kościoła”.

W tegoroczną Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata rozpoczęliśmy II Synod Kościoła Katowickiego. W homilii wygłoszonej wówczas w archikatedrze, zachęcałem: *„Zadanie, którego mamy się podjąć, to «chrysto-logiczna» odnowa życia naszego Kościoła diecezjalnego. Odnowa ta winna wyrażać się – nade wszystko – w głębokiej «reformie» nas samych: w uporządkowaniu spraw własnego sumienia, w procesie szczerego nawrócenia. Chodzi o nieustanne trwanie w przestrzeni łaski Bożej, a także o coraz skuteczniejsze zaradzanie potrzebom – duchowym i materialnym – naszych bliźnich. Odważne i autentyczne świadectwo życia opartego na wierze, jest dziś pilnie potrzebne Kościołowi! Jest też ono jednym z najskuteczniejszych środków ewangelizacji. Nie czekajmy więc z «dawaniem świadectwa wierze» do czasu zamknięcia synodu!”.*

Drodzy Bracia Kapłani!

Powyższe słowa dotyczą nade wszystko nas kapłanów – przewodników w wierze i jej nauczycieli. Nasza wewnętrzna przemiana powinna wyrażać się w odnowie życia modlitwy, zwłaszcza modlitwy brewiarzowej. Dlatego, u progu synodu, gorąco zachęcam wszystkich Księży – tworzących Prezbiterium Kościoła Katowickiego – do wspólnego celebrowania *Liturgii Godzin*. Czyńmy to na miarę naszych możliwości oraz warunków panujących w parafiach (lub innym miejscach) posługiwania.

Jedynie Prezbiterium silne indywidualną i wspólnotową kontemplacją oblicza swego Mistrza – które jaśniej w tekstach psalmów, pieśni i brewiarzowych lekcji – jest w stanie udźwignąć ciężar duszpasterskiej troski o powierzona sobie owczarnię. Niech zatem wspólna celebracja wybranej godziny brewiarzowej będzie świadectwem naszej niezachwianej wiary w słowa Jezusa: „*gdzie dwaj albo trzej zebrani są w imię moje, tam jestem pośród nich*” (Mt 18,20).

Benedykt XVI – zwracając się do duchownych, zgromadzonych 25 maja 2006 r. w archikatedrze warszawskiej – mówił: „*Wierni oczekują od kapłanów tylko jednego, aby byli specjalistami od spotkania człowieka z Bogiem. Nie wymaga się od księdza, by był ekspertem w dziedzinie ekonomii, budownictwa czy polityki. Oczekuje się od niego, by był ekspertem w dziedzinie życia duchowego (...). Dbanie o jakość osobistej modlitwy oraz o dobrą formację teologiczną owocuje w życiu*”. Ojciec Święty radził też: „*nie ulegajmy pokusie pośpiechu, a czas oddany Chrystusowi w cichej, osobistej modlitwie niech nie wydaje się czasem straconym. To właśnie wtedy rodzą się najwspanialsze owoce duszpasterskiej posługi. Nie trzeba nam zrażać się tym, że modlitwa wymaga wysiłku, że podczas niej zdaje się, że Jezus milczy. On milczy, ale działa*”.

Drodzy Bracia w Kapłańskim Posługiwaniu!

Wyrażam głęboką nadzieję, że słowa pasterskiego apelu – zapraszającego Was do wspólnej modlitwy brewiarzowej – przyniosą błogosławiony plon modlitwy. Jest ona szczególnie potrzebna u progu *II Synodu Kościoła Katowickiego* ale i wówczas, gdy obserwujemy nieskuteczność naszych duszpasterskich wysiłków. W takich sytuacjach sam Chrystus radzi, by korzystać ze „*środków ubogich*”, jak: post i modlitwa. To one okazują się zawsze najskuteczniejszą metodą duchowego i pasterskiego oddziaływania (por. Mt 17,21).

Na wytrwałą modlitwę w kapłańskich wspólnotach oraz owocne przeżywanie Adwentu z serca Wam błogosławię!

+ Wiktor Skworc
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

Katowice, 8 grudnia 2012 roku, w *Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP*
VA I – 7249/12

Ogłoszenie:

W nawiązaniu do listu Księdza Arcybiskupa pragnę powiadomić, że Księża Proboszczowie mogą wystąpić do Arcybiskupa Katowickiego o zgodę na powstanie kaplicy (lub oratorium) na probostwie, tam, gdzie wspólnota kapłańska tego pragnie i gdzie istnieją odpowiednie warunki.

Szczęść Boże!

Ks. dr Grzegorz Olszowski
Wikariusz Generalny
Archidiecezji Katowickiej